

Sygn. akt *V Ca 1455/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia (del) Dorota Walczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2020 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. W. i B. W.

przeciwko (...) z siedzibą w B. (uprzednio (...))

(...)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie

z dnia 24 lipca 2019 r., sygn. akt II C 7892/18

1. oddala apelację,

2. zasądza od (...) z siedzibą w B. na rzecz T. W. i B. W. kwoty po 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt *V Ca 1445/20*

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 28 października 2020 r.

Pozwem złożonym w dniu 15 listopada 2018 roku powodowie T. W. i B. W. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) z siedzibą w B. kwoty po 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wyjaśnili, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnionego o ponad 3 godziny lotu nr (...) obsługiwanego przez pozwaną, zaplanowanego na dzień 1 grudnia 2017 roku z lotniska w N. do lotniska w W.. Powodowie uzasadniali swoje roszczenie powołując się na Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dalej: rozporządzenie nr 261/04). Pomimo wezwania pozwanego do zapłaty, nie dokonał on zapłaty odszkodowania w wysokości 400 6 określonej w rozporządzeniu.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództw w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana podniosła zarzut niewłaściwego określenia wysokości roszczenia odszkodowawczego, a także zarzut wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności zwalniających z odpowiedzialności za opóźnienie.

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2019 r. Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w punkcie I zasądził od (...) z siedzibą w B. na rzecz T. W. oraz B. W. kwoty po 250,00 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty; w punkcie II. w pozostałym zakresie powództwa T. W. i B. W. oddalił; w punkcie III zasądził od (...) z siedzibą w B. na rzecz T. W. oraz B. W. kwoty po 135,50 zł tytułem kosztów procesu;

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł pozwany, zaskarżając wyrok Sądu I instancji w całości jednocześnie zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

(i.) art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz. U. UE. L. z 2004 r. Nr 46, str. 1) - (dalej „Rozporządzenie 261/2004” lub „Rozporządzenie”) w związku z motywem (14) Rozporządzenia poprzez ich błędną wykładnię, a w konsekwencji przyjęcie, że burza nie stanowi okoliczności nadzwyczajnej, której nie można było uniknąć, a w konsekwencji, że w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki zwalniające przewoźnika od odpowiedzialności;

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

(i.) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uchybienie zasadzie wszechstronnego rozważania materiału zebranego w sprawie i pominięcie dowodu złożonego przez pozwanego a to wydruku z korespondencji wewnętrznej pozwanego z dnia 1 grudnia 2017 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym fragmentu na język polski załączonego do odpowiedzi na pozew;

(ii.) art. 231 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, a w efekcie pominięcie faktów płynących z faktu przekierowania lotu poprzedzającego lot sporny, a to podjęcia decyzji o odwołaniu lotu spornego jedynie z uwagi na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności uniemożliwiających bezpieczne lądowanie i start samolotu, tj. burzy;

(iii.) art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. konieczności przekierowania maszyny mającej obsłużyć sporny lot podczas wykonywania lotu poprzedzającego na lotnisko w G. z powodu panującej w N. burzy;

III Mając powyższe na uwadze pozwany wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania przed sądem I i II instancji wg spisu kosztów złożonego w odpowiedzi na pozew oraz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych,

ewentualnie

(ii.) o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu,

(iii.) skierowanie sprawy na rozprawę.

W odpowiedzi na apelację pozwanego powodowie wnieśli o:

- oddalenie apelacji jako całkowicie bezzasadnej

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, za reprezentację przez Sądem II Instancji

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W związku z faktem, iż przedmiotowa sprawa rozpoznana została według przepisów o postępowaniu uproszczonym, Sąd Okręgowy nie przeprowadził postępowania dowodowego. A zgodnie z treścią art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd II instancji ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i prawne na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego. Stąd, w niniejszej sprawie Sąd II instancji na podstawie art. 382 k.p.c. przyjął ustalenia faktyczne i wnioski prawne Sądu Rejonowego jako swoje własne. Bowiern Sąd Okręgowy w tym zakresie nie dopatrzył się żadnych zastrzeżeń zarówno w zakresie stosowania prawa procesowego jak również materialnego. Z kolei apelacja pozwanego i podniesione w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Okolicznością nie budzącą wątpliwości w przedmiotowej sprawie był fakt, iż strona powodowa miała zaplanowany lot nr (...) z C. (N.) do W. na lotnisko (...) w dniu 1 grudnia 2017 o godzinie 21.10. Ostatecznie jednak powodowie przylecieli do W. 4 grudnia 2017 r.

Zdaniem powodów powyższy lot został opóźniony o trzy dni. Z kolei zdaniem pozwanego sporny lot nie został opóźniony lecz odwołany. Samolot który miał obsługiwać skarżony lot podczas lotu bezpośrednio poprzedzającego lot powodów o numerze (...) został przekierowany na inne lotnisko tj. G. A.. Zdaniem jednak Sądu Okręgowego nie ulega bowiem wątpliwości, że dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczność czy lot był odwołany czy też tylko znacznie opóźniony pozostaje bez znaczenia.

Natomiast kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie czy trudne warunki atmosferyczne jakie napotkał samolot wykonującego lot poprzedzający skarżony lot stanowiły nadzwyczajną okoliczność wyłączającą obowiązek pozwanej wypłaty zryczałtowanego odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 3 w zw. z art. 14 preambuły WE NR 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Taka ocena dokonywana jest na podstawie wiedzy i doświadczenia życiowego sądu, a ponadto powinna uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i – ważąc ich moc oraz wiarygodność – odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Utrwalonym jest w judykaturze pogląd, wedle którego zgłoszony w apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. może zostać uwzględniony jedynie w przypadku wykazania jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając, a także w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r. II CKN 817/00, LEX 56906).

Zdaniem Sądu Okręgowego na gruncie niniejszej sprawy stan faktyczny został ustalony przez Sąd Rejonowy prawidłowo, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, która wymaga, aby sąd oceniał materiał dowodowy w sposób logiczny, spójny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Dlatego też za bezzasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Nie można bowiem zgodzić się z apelującym, iż materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie w szczególności w postaci wydruku wewnętrznej korespondencji mailowej pozwanego z dnia 1 grudnia 2017 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski jest wystarczającym dowodem na

poparcie powyższego twierdzenia. Na zaistnienie takich właśnie okoliczności, powoływał się pozwany, wskazując, że bezpośrednią przyczyną opóźnienia powyższego lotu było wystąpienie podczas rejsu poprzedzającego skarżony lot, niekorzystnych warunków pogodowych w postaci burzy uniemożliwiającego wykonanie zaplanowanej operacji lotniczej, co doprowadziło do odwołania skarżonego lotu, a jednocześnie jest okolicznością niezawinioną przez przewoźnika.

Sąd I instancji prawidłowo wskazał, że pozwany nie wykazał, aby warunki atmosferyczne panujące na lotnisku nie pozwoliły na wykonanie przedmiotowego lotu.

Analiza zaoferowanego przez pozwanego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że nie wykazał on w żaden sposób podnoszonych przez siebie okoliczności. Na dowód powyższego przedstawił jedynie wygenerowany przez siebie wewnętrzny dokument (wydruk z systemu (...)) oraz raport meteorologiczny (...) jak również wydruki ze strony internetowej oraz wiadomość e-mail kierowaną między współpracownikami pozwanego, informującą o decyzji pozwanego o „przekierowaniu lotu (...) do(...) z powodu burzy w (...)” (K.62). Takie dowody, pochodzące od samego pozwanego, są zdaniem Sądu Okręgowego dalece niewystarczające do przyjęcia, że pozwany sprostął ciężącemu na nim obowiązki wykazania, że lot został odwołany wskutek okoliczności nadzwyczajnych.

Z powyższych względów za całkowicie chybiony należało uznać zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy treści art. 227 k.p.c. oraz art. 231 k.p.c.

Za całkowicie chybiony uznać należy również zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 w związku z motywem (14) Rozporządzenia Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał wykładni przesłanek powodujących zwolnienie przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty rekompensaty przewidzianej w przepisie art. 7 Rozporządzenia. Stosownie do ww. przepisu obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie (lotu) jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem za „nadzwyczajne okoliczności” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 można uznać zdarzenia, które ze względu na swój charakter lub swoje źródło nie wpisują się, jako nieodłączny element, w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają mu na skuteczne panowanie nad nimi, przy czym te dwie przesłanki muszą być spełnione kumulatywnie (wyroki: z dnia 4 kwietnia 2019 r., G., C-501/17, EU:C:2019:288, pkt 20; z dnia 12 marca 2020 r., F., C-832/18, EU:C:2020:204, pkt 38).

W przekonaniu Sądu Okręgowego problemy związane z poprzednim lotem w ramach rotacji nie stanowią nadzwyczajnej okoliczności, lecz pozostają elementem prowadzenia działalności gospodarczej i wiążą się ze znanym przedsiębiorcom ryzykiem. Zdaniem Sąd Okręgowego konsekwencje opóźnień w transporcie lotniczym związane z opóźnieniem lotu poprzedzającego, dotyczą innego lotu rejsowego, zaś sama organizacja sposobu realizowania przewozów mieści się w ramach dyskrejonalnych decyzji przewoźnika, obarczona jest pewnym ryzykiem związanym z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. W ocenie Sądu Okręgowego nie może negatywnymi konsekwencjami takich decyzji obciążać pasażerów.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak punkcie 1 wyroku na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Na wysokość kosztów w instancji odwoławczej złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu przez sądem drugiej instancji ustalona na podstawie § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.